

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Marcello Cervino Card. Roman. Epist. VII.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:obv:ha33-1-198567

hoc impetravit, ut ea mihi adsciscerem, quæ mea non essent, patere, obsecro te, de me ipso mihi potius me credere, quam tibi. Quod si, cupidum esse laudis, laudem esse vis: isto me licet nomine non contemnas: quod ea, quæ habent ii, qui laudabiles dicuntur, ego eadem ut haberem, semper laboravi. Sed scis, velle, & perficere, non idem esse. Alterum contingit multis, alterum duntaxat iis, quos dii diligere putantur. Quorum ego te in numero, optime Vide, præstanti natura præditum, Bunelli præceptis informatum, confido facile futurum. Vale. Venetiis.

MARCELLO CERVINO
CARD. ROMAN.

EPIST. VII.

Excusat se de raritate literarum.

Cardinal. Cervini & Farnesi in se studia sua propensum animum laudat. (A) Quod videlicet viros doctos & inter hos Hieronymum Ferrarium foveant, & libros Græcos Bibliotheca Palatina typis subjicere cogitent. (A)

POSTEA QUAM Roma discessi, etsi tum mea vetus in te observantia, tum tua in me, perpetua benevolentia postulare videbatur, ut ad te quam sæpius scriberem; tamen id non feci; propterea, quod omne otium, atque omnem etiam mentis tranquill-

qvillitatem molestæ imprimis ademerunt occupationes: quarum me, cum primum huc reverti, tantus æstus absorbuit, ut longo intervallo vix emerferim. Nam primum domesticas res ita malè affectas offendi, ut eas servare, multi temporis, non exigui laboris, etiam alicujus artis esset. Deinde cum illa, quam scis in meis epistolis nutu tantum, appellari, inimica natio virtutis ac diligentiae, quæ etiam patri meo, viro optimo, (& adde si quid vis) negotium exhibuit, ad me vexandum, atq; opprimendum conspirasset: durius habui negotium, ut meas fortunas in tuto collocarem. Sed me, qui antea præsto mihi semper affuit laboranti, idem in hoc potissimum discrimine egentem opis & Consilii, nec mediocriter de toto rerum mearum statu sollicitum, respexit ac liberavit DEUS. Itaq; omniplanè molestia perfunctus esse mihi videor. Quid quæris? aliqua etiam officii specie ab iisdem observamur: ac se satis aptè simulationis, ut opinor, artificio tuentur. Accipere tamen quod datur, quo eunq; animo detur, inscitiae non est: nec hodierni mores, & ratio temporum secus postulat. Cætera sunt in meis rebus non planè cujusmodi nos optabamus, sed cujusmodi tamen multi non sperarunt: quibus hæc, quæ nunc agimus, amplissima videntur esse, cum nos præiis, quæ, nisi quis casus nostris consiliis occurrerit, agere aliquando cogitamus, tenuissima judicemus. Quam quidem ad rem quod tu omnia, quæ in te sunt, liberalissimè polliceris; quodq; Alexandrum etiam Farnesium: præstantem (A) omni virtute Cardinalem, in eandem

dem rationē propensum esse affirmas: eq̄videm de
te sic existimo: & multas esse res, in quibus juvari à
te pro tua summa tū dignitate, tū etiam fortuna
possim: & in iis rebus nunquam omnino mihi tu-
am esse humanitatem defuturam: Farnesium au-
tem, divinum adolescentem, natum ad liberalita-
tem, & ad gloriam, non miror eo esse erga virtutem
animo, q̄vo quia semper fuit avus ejus, idcirco ad
eum gradura, q̄vi est in terris summus, & augustis-
simus, diis hominibusq; volentibus, ascendit. Ac
sane ille cum domestico exemplo, tū multò eti-
am magis, egregia ipsius natura ad immortalitatis
laudem excitatus, s̄p̄e alias, quanti bonas artes
faceret, ostendit, sed proximè vel in primis, cum
Hieronymum Ferrarium, juvenem, rarissimæ vir-
tutis, sanè q̄vām pro ejus meritis ornavit, atq; au-
xit. In q̄vo, cum apud unum posuisse beneficium
videatur, à multis tamen gratiam inivit. Nam,
cum vos, tales viri, patrocinium literarum suscipi-
tis: q̄vicunq; bonis artibus delectantur, animo re-
creati, veniunt in spem aliquando fore, ut, post
diuturnos labores, & molestiarum quasi tempesta-
tes, in quietis & otii portum, vobis aspirantibus,
deferantur. Q̄vos si in cursu studiorum instituto
vestra benignitatis aura deficiat, hærebunt, neq̄
jam poterunt, q̄vò intendebant, sine ope auxilioq;
vestro pervenire. Verū hujusmodi dubitatio-
nem vestra jam consuetudo sustulit: magna enim
optimæ voluntatis documenta s̄p̄issimè dedistis,
majora etiam dare cogitatis; cum q̄videm, ut An-
tonius Bladus ad me detulit, pulcherrimam rem,
& vobis

& vobis dignissimam aggressi; omnes libros Græcè scriptos, qui nunc in bibliotheca Palatina conditi asservantur, prælo subicere cogitetis; ut multiplicatis exemplaribus per orbem terrarum, in usum omnium gentium, omniumq; seculorum, divulgentur. Cui se muneri Bladus à te esse prapositum ajebat: (D) itaq; venisse ad nos, ut & eos typos, quibus atramento illitis charta imprimitur, conflandos curaret, & si qua præterea sunt ad opus necessaria, maturaret. Sanè sum lætatus plurimum; hominemq; tuā sponte diligentissimum, tamen cohortari non desino, ut in ea re, quæ ad commodum studiorum, maximè verò ad tuam, ut ego sentio, gloriam spectat, operæ ne parcat: eiq; dixi, ut ad omnia me & fratribus uteretur. Neq; minus prolixè, quæ verbis pollicitus sum, ubi ille petierit, re præstabo. Nam & hominem diligo, & verò tua voluntas maximi est apud me ponderis. In Romulo quidem tuo, quem initio sum complexus ut fratrem tuum, deinde amare cœpi, ut te fratre dignum, nihil prætermittò, quod aut in officio cohortandi, aut etiam in studio juvandi positum sit. Sed ille, cui notissimæ sunt occupationes meæ, pudore, credo, facit, ut rarius ad me scribat: cum mihi, vel in maximis negotiis, ei vacare, non modò non molestum, sed etiam gratissimum sit. Quod tu, si videbitur, ad illum scribes, simulq; literis admonebis, ut quo consilio Patavium est profectus, id studio & diligentia consequatur. Neq; tamen hoc dico, quod eum adhuc quidem lapsum esse putem; de quo etiam ea, quæ

volu-

vol
mit
reo

B

Epis
ob d

U

hon
dot
de
ipsa
opt
mul
tua
nor
acce
ant
Por
& ip
mil